

Concursul „Corneliu Coposu în istorie” - un proiect educațional de excepție

Odată cu trecerea în eternitate a Seniorului politicii românești, cum îl numea marele nostru filozof Petre Țuțea pe Corneliu Coposu, uriașa lui personalitate a intrat în patrimoniul național al României. El aparține întregii națiuni românești, indiferent de etnie, religie sau culoare politică.

Corneliu Coposu sublinia, într-unul din ultimele lui interviuri, că dacă ideile pe care le-a preluat de la înaintași, a crezut cu sfințenie în ele și le-a transmis mai departe, atunci persoana lui nu mai este importantă. Dar, Corneliu Coposu a făcut mai mult decât atât. Și-a dedicat întreaga viață în slujba democrației și a moralității.

Ideile și credințele sale, precum și cele pe care le-a preluat de la înaintașii săi trebuie duse mai departe. Generația noastră are datoria morală de a le transmite următoarelor generații. De asemenea, să nu lase a se așterne praful uitării peste memoria unor personalități precum Simion Bărnuțiu, Gheorghe Pop de Băsești, Iuliu Maniu, Corneliu Coposu și multe alte personalități sălăjene.

În acest sens, considerăm că ideea domnului Cristian Fulger, vicepreședintele Fundației Corneliu Coposu și nepotul direct al Seniorului, de a iniția un concurs intitulat „Corneliu Coposu în istorie”, este una extraordinară.

Chiar dacă mulți s-au arătat sceptici la început, întrebându-se ce cunoșteau elevii care aveau doar câțiva ani când Seniorul trecea în eternitate, concursul a înregistrat un real succes în rândul tinerilor liceeni, dornici să cunoască la adevărata lui valoare un

adevărat model de moralitate. Credem că este un proiect educațional de excepție, care trebuie să continue.

Inițiat de Fundația Corneliu Coposu, de dl. Cristian Fulger și distinsese surori Flavia și Rodica Coposu, proiectul beneficiază de sprijinul Ministerului Educației, precum și a unor instituții și asociații culturale de prestigiu.

Lansarea primei ediții a concursului a avut loc pe data de 4 februarie 2008, pe pagina de web a fundației. Ultima zi de primire a lucrărilor a fost 20 aprilie 2008, iar festivitatea de premiere a avut loc, la București, pe data de 17 mai 2008.

Întrebările concursului au fost următoarele:

1. Compoziție liberă la titlul concursului, cu accent pe ideea de „Președinte moral al României”, care a fost cotată cu 60% din nota finală;

2. În ce lucrări (carte, ziar, etc.) se regăsesc paragrafele de mai jos?: „Tot atunci mi-a dispărut o altă scriere de nerefăcut – Istoria unui tribun”, cotată cu 20% din nota finală;

3. „Ceea de a pierdut poporul român prin comunism nu poate fi compensate în viața a două sau trei generații”, cotată tot cu 20%.

La prima ediție a concursului, juriul a fost alcătuit din următoarele persoane: 1) Rodica Coposu – Președintele Fundației Corneliu Coposu; 2) Constantin Ticu Dumitrescu – Președintele Asociației Foștilor Deținuți Politici; 3) Doru Dumitrescu – Inspector General de Istorie în cadrul Ministerului Educației; 4) Cristian Fulger – Vicepreședintele Fundației

Corneliu Coposu și webmaster la pagina de site a fundației; 5) Christian Mititelu – Președinte Alianța Civică; 6) Elena Năstăsioiu – Profesor de Istorie; 7) Tudor Călin Zarojanu – Jurnalist, scriitor.

Concursul s-a bucurat de un real succes. Peste 100 de lucrări de la elevii claselor IX-XII din întreaga țară au fost trimise online. Subliniem faptul că Școala „Corneliu Coposu” din Zalău a beneficiat de o dispensă specială, în sensul că au avut dreptul să participe la concurs elevii claselor a-VIII-a.

Nici premiile nu au fost mai prețioase. Iată în ce au constat: 1). Premiul I: un laptop; 2). Premiul II: două aparate fotodigitale; 3). Premiul III: 10 cărți „Viața lui Corneliu Coposu”, de Tudor Călin Zarojanu, cu autograful președintelui Fundației Corneliu Coposu și a autorului; 4). Mențiune: 3 cărți „Istoria României”; 5). Premiul special al juriului: „Enciclopedie de Istorie Universală”.

Tuturor participanților li s-au oferit diplome de onoare din partea fundației, iar școlilor participante și profesorilor coordonatori li s-au acordat diplome și donații în cărți. De asemenea, subliniem că participanților câștigători li s-au decontat cheltuielile de deplasare la festivitatea de premiere din București.

Inițiatorii concursului decid ca pentru cea de a doua ediție să se deplaseze în alte centre din țară, respectiv festivitățile de premiere. Locația aleasă a fost orașul Buzău.

Ediția a II-a a concursului „Corneliu Coposu în istorie” a debutat în toamna anului 2009, pe data de 30 noiembrie. Lucrările au fost trimise tot online, până la data de 1 mai 2010. Festivitatea de premiere a avut loc la Buzău, după cum am arătat mai sus, pe data de 21 mai.

Iată care au fost întrebările de la

ediția a II-a:

1. Descrieți cronologic activitatea și poziția președintelui Corneliu Coposu privind integrarea României în Uniunea Europeană – 50% din notarea concursului

2. „Are țara nevoie de lideri politici puternici?”. Argumentați răspunsul dumneavoastră făcând o paralelă între destinele politicianilor creștin-democrați Corneliu Coposu în România și Konrad Adenauer în Germania – 25%

3. „La 14 ani de la dispariția sa, mai poate Corneliu Coposu să constituie un reper (model) pentru generația tânără? Da și de ce da; nu și de ce nu” – 25%

La cea de a doua ediție juriul a avut următoarea componență: 1) Rodica Coposu – Președintele Fundației Corneliu Coposu; 2) Marin Pop – Cercetător științific la Muzeul Județean de Istorie și Artă-Zalău; 3) Doru Dumitrescu – Inspector General de Istorie în cadrul Ministerului Educației; 4) Cristian Fulger – Vicepreședintele Fundației Corneliu Coposu și webmaster la pagina de site a fundației; 5) Christian Mititelu – Președinte Alianța Civică; 6) Elena Năstăsioiu – Profesor de Istorie; 7) Tudor Călin Zarojanu – Jurnalist, scriitor; 8) Drd. Matei Gheboianu – Istoric; 9) Florin Sari – Reprezentantul Fundației Konrad Adenauer în România.

În ceea ce privește premiile, ele au fost și mai consistente ca cele de la prima ediție: 1) Premiul I: notebook; 2) Premiul II: două aparate digitale; 3) Premiul II: trei telefoane mobile; 4) Mențiune: 6 cărți „Istoria României”; 5) Premiul special al juriului: „Enciclopedie de Istorie Universală”; 6) Premiu special al Ministerului Educației; 7) Premiul special al Fundației Corneliu Coposu; 8) Premiul special al Fundației Konrad-Adenauer.

Ediția a III-a a concursului „Corneliu Coposu în istorie” va debuta în toamna anului 2011, iar festivitatea de premiere va avea loc în luna mai 2012.

Conducerea Fundației Corneliu Coposu a făcut o invitație onorantă Sălajului, județul natal al Seniorului pentru a găzdui festivitatea de premiere a concursului. Este, într-adevăr, o invitație onorantă pentru noi sălăjenii, dar, în același timp, o mare responsabilitate. La fel și pentru noua filială a Fundației Corneliu Coposu, care a luat ființă de curând în județul Sălaj.

Liceenii sălăjeni, precum și elevii

Ediția a II-a a concursului organizat de Fundația Corneliu Coposu pentru noi profesorii și elevii Școlii „Corneliu Coposu” nu a mai fost o surpriză fiind participanți deja și la ediția I. Ce ne-a surprins a fost însă tema concursului „Corneliu Coposu în istorie”, cu un subiect care stârnea interesul profesorilor dar și al elevilor - „La 14 ani de la dispariția sa, mai poate Corneliu Coposu să constituie un reper (model) pentru generația tânără?”

Ne-am întrebât atunci cum ar putea tinerii de azi să-și aleagă un model despre care prea puțin cunoșteau și pe care îl asociau mai mult cu viața politică, de care oricum nu erau prea încântați.

Nu știau prea multe pentru că nu li s-a spus, pentru că în orele de istorie prea puțin se vorbea de Corneliu Coposu, pentru că părinții și bunicii lor nu au fost întrebați și nu își aminteau cu prea mare plăcere de perioada comunistă.

Concursul a fost o provocare pentru ei, dar și pentru noi, profesorii de la Școala Corneliu Coposu. Vasta bibliografie pusă la dispoziție de organizatorii concursului, excursiile pe plaiurile natale ale Seniorului, la Centrul Cultural Șincai – Coposu dar și la închisorile

gimnaziști ai școlilor „Corneliu Coposu” din Zalău și „Gheorghe Șincai” din Bobota sunt așteptați să participe în număr cât mai mare la cea de a III-a ediție a concursului „Corneliu Coposu în istorie”. La fel și liceenii din întreaga țară. Nu în ultimul rând, credem că premiile acordate câștigătorilor vor fi substanțiale și vor încununa munca celor merituoși.

**cercetător științific
dr. Marin POP**

**Muzeul Județean de Istorie și
Artă-Zalău**

comuniste de la Memorialul Comunismului i-au ajutat pe elevii noștri să redacteze lucrări deosebite, răsplătite cu o mențiune și premiul Fundației Corneliu Coposu.

Festivitatea de premiere de la Buzău a fost pentru toți o surpriză plăcută prin faptul că acolo am avut ocazia să le întâlnim pe surorile Seniorului, Rodica și Flavia Coposu, care au fost alături de grupul de la Zalău, i-au felicitat pe copii, au făcut poze și și-au exprimat dezamăgirea că nu au putut premia mai multe lucrări, care au fost foarte bune, drept care au făcut cadou copiilor și dascălilor lor o excursie la Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței de la Sighetu Marmatiei.

Așteptăm nerăbdători următoarea ediție a concursului și, având în vedere că festivitatea de premiere se va organiza la Zalău, ne vom strădui să avem lucrări cât mai bune, ca și prin aceasta să dovedim că putem fi la înălțimea patronului spiritual al școlii, marele om politic și patriot, Corneliu Coposu.

**Profesor Mona PĂNICAN,
director Școala
„Corneliu Coposu” Zalău**

Concursul „Corneliu Coposu în istorie” este un concurs național de creație și cunoștințe referitoare la viața și activitatea Seniorului. El este realizat în colaborare cu Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și se adresează tuturor elevilor din clasele VIII-XI-II.

Prima ediție a fost lansată în anul 2008 sub titlul „Deceniul IX-deceniul Corneliu Coposu”.

De la Școala gimnazială Corneliu Coposu din Zalău au participat elevii Dârjan Georgiana, clasa a VIII-a B, Pakular Alexandru, clasa a VIII-a B, Hus Larisa, clasa a VIII-a B, Ghiurco Lavinia, clasa a VIII-a B și Moș Lorena din clasa a VIII-a E.

Elevii au abordat vastă bibliografie postată pe pagina de internet a Fundației Corneliu Coposu, și nu numai, pentru a putea răspunde la cele două întrebări cu referire la viața și activitatea Seniorului și pentru realizarea unui eseu cu tema concursului, cu accente pe ideea: Corneliu Coposu-Președintele moral al României.

Festivitatea de premiere a avut loc la București în data de 17 mai 2008, în urma deliberării juriului, elevii Moș Lorena și Dârjan Georgiana au obținut mențiuni care au constat în diplome și cărți. Rezultatele au fost notabile având în vedere ca elevii noștri au fost singurii elevi de gimnaziu din concurs.

La ediția a II-a, desfășurată în anul școlar 2009-2010 am pornit cu mai mult curaj și încredere având în spate experiența ediției trecute, de aseme-

nea, premiile consistente au atras un număr mai mare de elevi, Băltan Dan, clasa a VIII-a A, Barna Daniel, clasa a VIII-a A, Bonțe Oana, clasa a VIII-a A, Pop Andreea, clasa a VIII-a A, Holhoș Dana Cătălina, clasa a VIII-a B, Petruș Pop Cătălina Iulia, clasa a VIII-a B.

Pentru a răspunde la întrebările concursului „are nevoie țara de lideri puternici?”, „la 14 ani de la dispariția sa, mai poate Corneliu Coposu să constituie un reper pentru tânăra generație?”, elevii au dat dovadă de multă imaginație și creativitate. Eforturile nu au fost în zadar, iar la festivitatea de premiere de la Buzău, din data de 22 mai 2010, eleva Pop Andreea a obținut premiul special al Fundației Corneliu Coposu, iar eleva Bonțe Oana a obținut o bine meritată mențiune. Recompensele au fost consistente constând în diplome, aparate foto digitale, iar surorile Coposu au sponsorizat o excursie la Memorialul comunismului din Sighet-Maramureș.

Sunt convins că primele două ediții ale acestui concurs au lăsat o amprentă pozitivă asupra elevilor noștri, ceea ce ne dă încredere că la următoarea ediție, care va avea festivitatea de premiere la Zalău, elevii școlii noastre vor obține rezultate deosebite, sau chiar marele premiu.

Bancea Gheorghe
Profesor de istorie
la Școala gimnazială
Corneliu Coposu din Zalău

I. PREMIANȚII SĂLĂJENI AI EDIȚIEI I

Corneliu Coposu-un model, o stea mereu luminoasă

Sunt oameni care umplu spațiul dintre ei și semenii lor cu credință, multă bunătațe, verticalitate morală, curaj, putere de sacrificiu și iubire. Sunt calități care apropie, dar care, mai ales, despart. Pentru că în foarte puțini oameni se regăsesc toate aceste însușiri. Ei nu sunt regula, ei sunt excepția, modelul.

Cine a fost acest om? Ce ar trebui să știm despre el?

Corneliu Coposu s-a născut la 20 mai 1914, în Bobota, într-o familie de luptători pentru drepturile și libertățile românilor din Transilvania și slujitori ai altarului. Cursurile primare le-a început la vârsta de 5 ani, în anul 1919 la școala confesională din satul natal. În anul 1930 a început cursurile Facultății de Drept din cadrul Universității din Cluj. Tineretea și-a petrecut-o în preajma marilor oameni politici: Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Virgil Madgearu, Virgil Potarca.

În 1940 primește titlul de secretar politic al lui Iuliu Maniu, îndeplinind această funcție până la arestarea sa și a lui Maniu, la 14 iulie 1947. I s-a încredințat cifrul secret al corespondenței diplomatice prin care opoziția negocia ieșirea României din Axa și întoarcerea ei către aliații tradiționali. Avea misiunea de a întreține relații confidențiale cu reprezentanții guvernului englez la Liverpool, cu delegații opoziției române care duceau tratative la Cairo, cu emisarii români de la Stockholm și cu comandamentul militar aliat din Italia.

A fost ales președinte al filialei PNTJ Sălaj, secretar general adjunct și delegat PNTJ în anul 1945.

Doi ani mai târziu, în data de 14 iulie 1947, este arestat cu întreaga conducere

PNTJ, după înscenarea de la Tămădău, deși nu făcuse parte din grupul arestat acolo. A fost dus în subsolul Ministerului de Interne, a fost introdus în *garnizoana* nr.12, în condiții care-față de ceea ce avea să urmeze-erau aproape acceptabile: pat de beton, două scaune de beton, duș și closet. Un perete era din sticlă dublat de sârmă ghimpată, iar pe cel opus era ușa dublă una din fontă și cea exterioară din gratii.

Traseul de detenție urmat de Corneliu Coposu, începând cu 1947, a fost Ministerul de Interne, Malmaison, Văcărești, Snagov, Pitești, Craiova, Uranus, Jilava, Malmaison, Midia, Ghencea, Bragadiru, Popești-Leordeni, Uranus, Jilava, Gherla, Sighet, Aiud, Râmnicu Sărat, MI, Rubla.

Corneliu Coposu a declarat că, în timpul petrecut la închisoare, s-a făcut o anchetă în legătură cu Pătrășcanu. Astfel *când s-a hotărât...condamnarea lui la moarte s-a făcut o înscenare verosimilă pentru care era nevoie de mărturii*. Însă a refuzat categoric să se predea aceluia *joc*, fiind chinuit într-un mod oribil, cu tot felul de mijloace de tortură. Printr-un singur sistem de torționare nu a trecut și anume cel al tentativei de electrocutare. Supraveghetorii din arest au declarat, la rândul lor, faptul că era *foarte liniștit* și vroia să își omoare timpul citind cărți.

La 11 septembrie, Corneliu Coposu este transferat la Penitenciarul din Craiova, unde îi este zidită ușa de la celula vreme de 8 luni. În acest timp, reușește să sape o gaură în perete până la celula profesorului Hudiță, orificiu prin care putea sta de vorbă.

După mărturisirea lui Corneliu Coposu, des-zidirea a fost o dezamăgire, pen-

tru că astfel a fost descoperită și astupată calea de comunicație.

Penitenciarul Jilava, în data de 4 februarie 1949, cere transferul lui Corneliu Coposu de la Craiova, până în 6 decembrie când este dus de la Craiova, împreună cu alții, la Cap Midia. Noii veniți sosesc în colonia de muncă unde sunt repartizați în 16 barăci, în interiorul unui țarc de sărmă ghimpată, fără drept de a primi pachete, bani sau vizite la vorbitor. Corneliu Coposu va lucra la același vagonet cu Șerban Ghica, îndeplinindu-și normele, ajutându-și și prietenul. *Săpa și încărca pământul timp de zece ore pe zi, într-un frig de până la 25 grade, cu mâinile goale. Aceste lucruri le-a povestit mai târziu munca era foarte grea, deținuții înnebuniți de foame...mâncau iarbă, mâncau câini, pisici vâdate ...larve de cărbuși.*

După 17 ani de închisoare, este eliberat în aprilie 1964, fiind urmărit permanent de către organele de securitate, până în 1989. După evenimentele din decembrie 1989, s-a impus ca fiind cel mai proeminent lider politic din România, supranumit *Seniorul*. A anunțat oficial existența Partidului Național Țărănesc în 7 ianuarie 1990, al cărui conducător a fost până la ultima suflare. Corneliu Coposu a reușit să aflielze PNTȚ la Internaționala Creștin-Democratică încă din anii dictaturii, în 1987. Grav bolnav, s-a stins din viață la data de 11 noiembrie 1995, la vârsta de 81 de ani.

Este greu de crezut, însă *după ce sub jumătate de secol de comunism, puțini din-*

A fost, este, și va fi mereu cu noi ...

Corneliu Coposu s-a născut la 20 mai 1914 la Bobota, în Sălaj și a decedat în data de 11 noiembrie 1995 la București. El a fost un om politic român, președinte al Partidului Național Țărănesc, lider al opoziției din România postcomunistă și senator. Corneliu Coposu este un simbol care a excelat în rezistență, în fața sistemului opresiv, nu și-a abandonat niciodată crezul axiologic și principiile pe care le avea,

tre noi au știut de existența lui, după ce ne-am lăsat prostiți de intoxicările conform cărora și-ar fi petrecut acele decenii la Paris, mâncând caviar cu polonicul, am aflat, în sfârșit, adevărul și am început să înțelegem cu cine avem privilegiul de a fi contemporani.

Prin întreaga sa activitate, Corneliu Coposu a devenit un simbol al democrației, al tenacității și rezistenței împotriva oricărei forme de dictatură.

De ce este un model? De ce a rămas o excepție?

Corneliu Coposu a fost un astfel de om. Un martir și un mit. Percepția unei asemenea ființe într-o lume jalonată de violență și de pragmatism vulgar s-a dovedit imposibilă. Cum să existe cineva dezinteresat de funcții și onoruri publice și mai ales de obținerea unei averi?!

Într-o țară bombardată cu false valori, spiritul lui Corneliu Coposu distanțează mai mult decât atrage. Venerat de fideli (prea puțini) și recunoscut de adversari (prea mulți), Seniorul este considerat un exemplu de admirat, dar nu de urmat, din cauza complexității și valorii sale.

Câte legăminte nu s-au făcut la căpătâiul lui Corneliu Coposu? Câți oameni politici legitimați de Senior și-au ținut făgăduiala acelor clipe?! În imensul cortegi care-l însoțea în noiembrie 1995, un bătrân din Ardeal spunea: *N-a avut în el nici un strop de ticăloșie...Cum să câștige în politică?...A fost un Sfânt. Sfinții nu ajung la putere. Ei au puterea de la Dumnezeu!*

Georgiana Serena DÎRJAN

indiferent ce se întâmpla, el mergea mai departe. Supranumit și „Seniorul”, Corneliu Coposu a luptat neîncetat pentru atingerea idealurilor democratice pe care le-a înțeles mai bine decât oricine într-o manieră firească, niciodată forțată.

Ar fi foarte greu să ne imaginăm cum ar fi România dacă Seniorul, Corneliu Coposu nu ar fi plecat așa de repede de printre noi. Sub conducerea sa, totul ar

fi arătat altfel, chiar și guvernarea din 1996-2000. Fără Corneliu Coposu, România ar fi fost cu totul altfel. România ar fi fost o țară în care Partidul Comunist nu ar fi avut nici un fel de opoziție, și în loc să ne îndreptăm spre Uniunea Europeană și NATO, ne-am fi afundat într-o relație fără nici un viitor cu comunitatea statelor care au fost sovietice.

Marele merit al Seniorului a fost că, chiar dacă perioada de după 1989 a trăit-o în opoziție, a reușit să pună istoria României pe cursul ei firesc. Faptul că România astăzi este membra al NATO și a intrat în Uniunea Europeană este o confirmarea viziunii Seniorului și în mare măsură a fost meritul lui. Cuvintele frumoase despre el, chiar și după doisprezece ani de trecerea sa în eternitate sunt de prisos.

Până și dușmanii lui au realizat astăzi cât de important a fost că au avut cinstea să fie adversarii lui Corneliu Coposu, pentru că, contează mult mai mult decât o victorie în alegeri. *„Nu contează persoana mea, important este să rămână o atitudine”*, spunea adeseori Corneliu Coposu, Seniorul. Chiar dacă Corneliu Coposu nu mai este cu trupul printr-ne noi, alături de noi, gândirea lui va fi mereu prezentă și va trăi în continuare.

Mulți spun că Seniorul, Corneliu Coposu ar fi fost un președinte moral al României, a fost un președinte moral, este și va fi întotdeauna. El a rezistat șaptesprezece ani în închisoarea comunistă și nu a renunțat la ceea ce visa, la libertate și democrație. Cu asemenea vise mărețe a ținut pe picioare ideea de Partid Național Țărănesc în timpul comunismului. Corneliu Coposu a avut și inițiativa de a afilia, în condiții de clandestinitate, PNT la Internaționala Creștin Democrată, el a considerat aceasta o formă pentru a integra lupta democratică în țara lui, în structurile democrațiilor europene.

În decembrie 1989 politica s-a întors în România și a adus ca drept dar pe el, Corneliu Coposu. Era un om care nu putea fi insultat, nu putea fi acuzat de nimic însă biografia sa acuza. Pentru că în politică nu a existat, nu există și nici nu vor

exista preoți a trebuit să se nască un om numit Corneliu Coposu, care să ia asupra lui păcatele ei. După toate evenimentele din 1989, el a venit în fața țării cu un program benefic pentru întreg poporul, program care constă în drepturi, libertăți, privatizări și multe altele.

Corneliu Coposu a fost unul din puținii politici de după 1989 care este stimat și apreciat de multa lume, cercuri largi și din străinătate, ca de exemplu: excelența sa, Bernard care spunea: *„Dumneavoastră, domnule Coposu, nu ați fost nici președinte, nici prim ministru, nici conducător militar, nici academician, nici măcar ambasador, nici una din acele figuri care țin să apară la televizor, dar nici nu ați avut nevoie. Toată lumea vă cunoaște și vă respectă, sper ca poporul român să se recunoască în dumneavoastră”*.

Wilfried Martens - președintele Partidului Popular European, spunea despre Corneliu Coposu: *„În timpul îndelungatului calvar al României, Corneliu Coposu a fost marele simbol de speranță, onoare, inteligență și forță umană. A fost unul dintre puținii oameni politici pe care nu am putut să nu-l admir. Avea un stil care nu se întâlnește decât de puține ori într-un secol. a fost o tragedie pentru România cât și pentru civilizația europeană, faptul că el nu a avut șansa de a conduce țara, de a construi o democrație robustă și tolerantă, o democrație care să aducă România în centrul civilizației europene, civilizația pentru care Coposu a fost un exemplu așa de mare”*.

În anul 1995, el a fost numit Ofițer al Legiunii de Onoare, o înaltă distincție care este acordată de Republica Franceză unor cetățeni străini. La sediul Ambasadei Franței la București, pe data de 6 octombrie a avut loc ceremonia înmânării acelei distincții. Corneliu Coposu, în privința politicii externe a fost adeptul reorientării acesteia de pe axa Moscova-Beijing pe direcția Londra-Washington. El a fost și un susținător al aderării României la Uniunea Europeană și NATO.

După 1989, Corneliu Coposu a știut să reziste strategiilor restaurate ale succesurului dispărutului, dar nu și defuncțurului PCR, în timpul când România a ieșit

din marasmul comunist.

Comunismul, pentru Corneliu Coposu a fost un calvar impus de un ocupant străin unui popor umilit și martirizat. Moartea tragică a lui Iuliu Maniu, modelul său existențial, propria sa detenție de șaptesprezece ani, victimizarea sistematică a elitelor politice și culturale, distrugerea economiei de piață și exploatarea sălbatică a țăranimii au fost tot atâtea elemente care au susținut viziunea radical anticomunistă a lui Corneliu Coposu. După băile de sânge din timpul Revoluției din decembrie 1989, nu putea să tolereze o repetare a distrugerii noii democrații precum în perioada 1945-1946.

În noiembrie 1995 Corneliu Coposu a decedat și a generat un imens val de simpatie populară pentru forțele politice anticomuniste din România. Deși el nu a beneficiat de funeralii naționale, la în-

mormântarea sa au participat sute de mii de oameni, veniți din întreaga țară. Corneliu Coposu, Seniorul este înmormântat în Cimitirul Bellu Catolic. Numeroase locuri publice îi poartă numele. În Piața Palatului din București a fost dezvelit un monument în amintirea lui Corneliu Coposu, monument așezat față în față cu cel al lui Iuliu Maniu, ale cărui idealuri le-a dus mai departe.

Imaginea Seniorului în prezent, a rămas la fel de bună și va rămâne tot așa de acum înainte și pentru totdeauna. Când te gândești la Corneliu Coposu, te gândești doar lucruri bune având respect și admirație față de el.

Corneliu Coposu va rămâne mereu în inimile noastre, în gândurile noastre, mereu printre noi...

Lorena MOȘ

II. ELEVII SĂLĂJENI PARTICIPANȚI LA EDIȚIA A II-A

Are o țară nevoie de lideri puternici?

În opinia mea, o țară are nevoie de lideri politici puternici, de oameni capabili și drepecți, pregătiți să reprezinte poporul. Un lider politic puternic va ști să mențină echilibrul în guvernarea țării, va ști să se impună, va ști să fie autoritar. Este foarte important ca el să fie în același timp devotat, sincer și să se comporte impecabil în orice situație.

Ar fi minunat ca și în ziua de azi să se găsească măcar un om politic cu sentimente sincere, adevărate. Ar fi prea frumos ca un lider politic să fie în stare să piardă tot, de la bunuri până la familie, însă nu și credința în Dumnezeu.

Așa a făcut Corneliu Coposu. Destinul său a fost foarte asemănător cu cel al politicianului Konrad Adenauer în Germania. Amândoi au fost niște oameni puternici, cu un caracter deosebit, care au luptat pentru eliberarea poporului de sub oribilul regim totalitar.

Konrad Adenauer s-a născut la data de 5 ianuarie 1876 în Koln. A fost un politician creștin-democrat german, de profesie jurist. Precum Corneliu Coposu, Adenauer nu a întrerupt legătura cu plaiurile natale, acesta din urmă exercitând funcția de primar general al Kolnului în perioada 1917-1933. Fiind un adversar al național-socialismului, a fost înlăturat din funcția de primar general. S-a retras la mănăstirea Maria Laach. În 1944 a fost arestat sub acuzația de complot împotriva regimului nazist. Trei ani mai târziu, Corneliu Coposu este arestat împreună cu întreaga conducere PNT, după înscenarea de la

Tămădău, deși nu făcuse parte din grupul arestat acolo. Rămâne timp de 9 ani în arest preventiv, fără să fie judecat. S-a încercat implicarea lui în numeroase procese politice, dar nu a putut fi condamnat din lipsă de probe. În anul 1956 i se intentează un proces de înaltă trădare. Este condamnat conform practicilor comuniste la muncă zilnică pe viață pentru *înaltă trădare a clasei muncitoare și crimă contra reformelor sociale*. Soția lui Konrad Adenauer a fost arestată, murind în dețenția Poliției Secrete. De asemenea, și soția lui Corneliu Coposu, Arlette Marcovici va fi arestată în 1950 și implicată împreună cu sora ei France într-un proces înscenat de spionaj; după ispășirea a 14 ani de pedeapsă, iese bolnavă grav din închisoare și moare în 1965.

În ciuda vârstei înaintate (în 1946 împlinise 70 de ani), Konrad Adenauer a condus munca de reconstrucție a creștin-democrației germane, mișcare interzisă în timpul dictaturii hitleriste. În același an, Corneliu Coposu a fost promovat secretar al Delegației Permanente, forul conducător al partidului.

Konrad Adenauer a purtat o intensă luptă diplomatică pentru apropierea țării sale de Franța, punând alături de Charles de Gaulle bazele alianței franco-germane, care a constituit nucleul Uniunii Europene. Este considerat ca fiind unul din „părinții Europei”. Adenauer a contribuit în mod decisiv la racordarea Republicii Federale Germania în sistemul atlantic de securitate. De aseme-

nea, Corneliu Coposu activează pe plan internațional, printre altele în calitate de membru în Consiliul Uniunii Europene Creștin Democrată și în Internaționala Creștin Democrată.

Precum Corneliu Coposu, Konrad Adenauer a fost un mare om politic care a adus realizări imense în țara sa.

La 14 ani de la dispariția sa, mai poate Corneliu Coposu să constituie un reper (model) pentru generația tânără?

Orice om se diferențiază de semenii săi prin comportament, fapte, atitudini și limbaj. Totuși este extrem de greu să te afirmi în orice domeniu, dacă în interiorul tău nu se află ceva genial, ceva ce sclipește permanent. Însă, în fruntea acestei societăți sunt de cele mai multe ori întâlniri non-valorile. Ele sunt tot mai des promovate și luate drept model de către tinerii din ziua de azi. Modelul „ideal” pentru un tânăr este o persoană foarte bogată, cu un vocabular foarte sărac, care conduce o mașină scumpă și abia dacă se mai târăște din cauza kilogramelor de aur care îi atârnă pe întreg corpul. Astfel de persoane ar fi: Gigi Becali, Nicolae Guță și lista poate să continue...

Din punctul meu de vedere, Corneliu Coposu ar trebui să constituie un model pentru tinerii din ziua de azi, deoarece el a fost un om minunat, un om curajos care nu a știut să-și urască nici cei mai aprigi dușmani, un Senior în toată regula. Tinerii reprezintă viitorul, iar viitorul s-ar anunța foarte strălucit dacă măcar o parte din noi am avea ca reper pe domnul Corneliu Coposu.

Va mai avea parte țara noastră vreodată de niște oameni precum Corneliu Coposu? Va fi vreodată poporul român preocupat să se elibereze din lanțurile prostiei? Va încerca să stopeze manelizarea sa? Tind să spun „NU!”, deoarece tinerii pe care îi văd nu sunt interesați de școală, nu citesc, nu depun nici un fel de efort. Mai degrabă învață o manea, decât să învețe o poezie, își caută refugiul în stupefiante și abandonează școala. Astfel, ei refuză să progreseze, sau chiar mai rău, ne aruncă într-o perioadă de regres.

Cel puțin pentru mine, Seniorul Corneliu Coposu este un model, o stea luminoasă spre care mă îndrept. Prin acțiunile sale ne-a dovedit tuturor că este o persoană deosebit de înțeleaptă, și că merită, și acum, la 14 ani de la dispariția sa, să i se aducă laude.

Omagiile mele marelui sălăjan, celui care a fost Președintele moral al României!

Cătălina HOLHOȘ

„Are o țară nevoie de lideri politici puternici?”

Sigur, o țară are nevoie de lideri politici puternici, funcționali și eficienți. Un lider politic trebuie să fie constant, ferm, onest, foarte muncitor și să fie incapabil de a face tranzacții cu principiile. Sigur că trebuie să dispună de o oarecare abilitate în susținerea principiilor pentru care militează. Fără îndoială că trebuie să aibă o mare dragoste de oameni, adică posibilitatea de a și-i apropia în mod

sincer și capacitatea de a le asculta toate păsurile și nevoile și de a intra în rolul fiecărui om interpretând și punând la suflet necazul lui. Calitatea de căpetenie pe care ar trebui să o aibă un lider politic este fermitate în concepții și refuzul de a tranzacționa principii. Dacă aceste două calități sunt întrunite, omul politic respectiv are vocația de a dobândi încrederea și chiar afecțiunea celor din jurul lui. Liderul poli-

tic trebuie să pună interesele generale mai presus de ale sale, interesele țării mai presus decât ale propriului partid. Trebuie să fie un om cu o anumită statornicie de caracter și, în același timp, un om de curaj, trebuie să fie mlădios în acțiune, dar nestrămutat în principii. Aceste calități le-am găsit și la liderul politic Corneliu Coposu și le găsim și la toți liderii politici adevărați ca de exemplu Konrad Adenauer.

Konrad Adenauer s-a născut la data de 5 ianuarie 1876, în Köln. A fost un politician creștin-democrat german, de profesie jurist. Din 1917 și până în 1933 a exercitat funcția de primar general al Kölnului. Adversar al național-socialismului, a fost înlăturat din funcția de primar general. S-a retras la mănăstirea Maria Laach. În 1944 a fost arestat sub acuzația de complot împotriva regimului nazist. În ciuda vârstei înaintate (în 1946 împlinise 70 de ani), Konrad Adenauer a condus munca de reconstrucție a creștin-democrației germane, mișcare interzisă în timpul dictaturii hitleriste. În anul 1949, la vârsta de 73 de ani, a fost ales în funcția de cancelar al Republicii Federale Germania - primul de după cel de-al doilea război mondial. A reușit apropierea țării sale de Franța, punând alături de Charles de Gaulle bazele alianței franco-germane, care a constituit nucleul Uniunii Europene. Este considerat ca fiind unul din „părinții Europei”, alături de Charles de Gaulle, Robert Schuman (ministru de externe al Franței), Alcide de Gasperi (ministru de externe al Italiei) și Jean Monnet (autorul planului unificării industriilor vest-europene, plan pus în practică de politicienii enumerați anterior). Adenauer a contribuit în mod decisiv la racordarea Republicii Federale Germania în sistemul atlantic de securitate. În 1955 a obținut repatrierea germanilor deportați la

muncă forțată în Siberia. Și-a dat demisia din funcția de cancelar federal la data de 15 octombrie 1963, făcând loc lui Ludwig Erhard, un politician creștin-democrat mai tânăr, în fotoliul de cancelar. A continuat să fie activ politic. A decedat la 19 aprilie 1967, în Rhöndorf, azi Bad Honnef, lângă Bonn.

Dacă facem o paralelă între cei doi lideri politici observăm că au pus pe primul loc interesele generale față de ale sale, concepțiile și principiile în folosul celor mulți și cu toate că au avut mult de suferit, demnitatea lor nu i-a lăsat să se dea bătuți.

La 14 ani de la dispariția sa, mai poate Corneliu Coposu să constituie un reper (model) pentru generația tânără?

Sunt oameni care umplu spațiul dintre ei și semenii lor cu credință, multă bunătate, verticalitate morală, curaj, putere de sacrificiu și iubire. În foarte puțini oameni se regăsesc toate aceste însușiri. Este greu de crezut, *însă după ce sub jumătate de secol de comunism, puțini dintre noi au știut de existența lui, am aflat, în sfârșit, adevărul și am început să înțelegem cu cine avem privilegiul de a fi contemporani.*

Prin întreaga sa activitate, Corneliu Coposu a devenit un simbol al democrației, al tenacității și rezistenței împotriva oricărei forme de dictatură, un martir și un mit, dezinteresat de funcții, onoruri publice și averi.

Seniorul este considerat un exemplu de admirat. Un bătrân din Ardeal spune: *N-a avut în el nici un strop de ticăloșie...Cum să câștige în politică?...A fost un Sfânt. Sfinții nu ajung la putere. Ei au puterea de la Dumnezeu!*

Corneliu Coposu a fost un adevărat

model moral și politic. În măsura în care putem spera într-o schimbare a clasei politice, speranța trebuie să cuprindă ideea că niște tineri ar putea să îl ia drept model.

Nu în sensul de a suferi ceea ce a suferit el, ci în sensul de a avea în același timp tăria credinței în propriile idei, dar și inteligența și umorul de a înțelege realitatea.

Figura sa brăzdată de anii grei de suferință petrecuți în închisorile comuniste era oarecum în contrast cu o frumusețe a sufletului.

A fost președintele moral pentru că politica nu l-a corupt niciodată și pentru că nu și-a dorit niciodată vreoa funcție sau demnitate pentru sine, ci doar

Are o țară nevoie de lideri puternici?

Corneliu Coposu și Konrad Adenauer...doi politicieni născuți în țări diferite, Coposu în România și Adenauer în Germania. Amândoi au deținut adevărul în inimi. Amândoi s-au dovedit a fi lideri politici puternici ce au reușit să-și ducă la bun sfârșit o mare parte din ceea ce și-au propus.

Viața lui Corneliu Coposu ca om politician a însemnat multe eforturi, multă muncă și răbdare în scopul ce l-a avut. El a făcut numeroase pașuri importante în vederea integrării României în Uniunea Europeană. Cu ocazia Conferinței Uniunii Europene Creștin-Democratice, care s-a susținut la 3 decembrie 1993, Corneliu Coposu a fost declarat erou! Este cunoscut și sub numele de „Președintele moral al României”.

Asemănătoare a fost și viața lui Konrad Adenauer ca om politic. În ciuda vârstei înaintate pe care o avea (în 1946 împlinise 70 de ani), acesta a condus munca de reconstrucție a creștin-democrației germane, a reușit apropierea țării sale de Franța, punând alături de Charles de Gaulle bazele alianței franco-germane, care

să ducă la îndeplinire crezul său politic care urmărea un singur interes – propășirea României. A fost consecvent valorilor pe care le-a prețuit dintotdeauna: democrația adevărată, dragostea de neam și de țară, naționalismul autentic.

Moralitatea lui a reprezentat o chintesență a spiritualității românești clădită de-a lungul veacurilor printr-o atitudine de respect față de marii săi înaintași.

Modelul Corneliu Coposu, un catalizator care să echilibreze în aceeași măsură energiile noii generații cu experiența și înțelepciunea vechii generații.

Dan-Alexandru BĂLTAN

a constituit nucleul Uniunii Europene. A fost considerat ca fiind unul din „Părinții Europei”.

Acești doi mari oameni politici au deținut puterea dreptății în suflet, dar și a voinței. Au fost doi lideri puternici și corecți, cel mai important lucru de care țara lor, a fiecăruia, avea nevoie pentru a se dezvolta rapid și pentru a fi primită în Uniunea Europeană.

Și în zilele noastre, orice țară are nevoie de astfel de lideri politici puternici și ambițioși spre bine, lideri care să nu se lase bătuți până la moarte, să înainteze cu adevărul luminându-le pe fața de pe care să se poată citi iubirea sinceră pentru țara lor, a fiecăruia.

Eu consider că o țară umplută de politicieni slabi, greșit aleși, ce încă nu știu ce vor de fapt, ce nu au puterea cuvântului în minte și în suflet, este o țară prost condusă, și nu are nici un viitor în fața sa.

Noi nu avem nevoie de astfel de lideri înfrigați, slabi, și neputincioși pe dinăuntru, dar pe dinafară pătați de adevărul fals, de faimă și mareție ce de fapt nu o merită, ci doar pe jumătate, sau pe sfert. Oameni politici ce aruncă

cu banii în aer pe diverse lucruri ce nu și au rostul, în loc să-i investească cu cap. Noi nu avem nevoie ca țara noastră să fie privită în derâdere de către alte țări avansate din toate punctele de vedere datorită faptului că sunt conduse de lideri politici puternici ce luptă cu toate forțele pentru țara lor, a fiecăruia dintre ei, și nici o țară nu are nevoie de astfel de persoane.

Oameni politici precum Corneliu Coposu sau Konrad Adenauer sunt oamenii demni de urmat de către toți politicienii, din toate țările. Sunt oamenii puternici, care, în ciuda faptului că, pe lângă reușite, au îndurat lupte grele și au trecut peste acestea prin forța măreții proprii, aceștia au învățat că o țară nu se conduce corect decât prin voință enormă și forță.

Într-adevăr, orice țară are nevoie de copii ale acestor mari personalități, deoarece, numai astfel acestea vor fi conturate de adevăr, dreptate, egalitate, iubire, putere și măreție!

Corneliu Coposu - un model demn de urmat pentru generația tânără din zilele noastre

Corneliu Coposu, marele om politic, „Președintele moral al României”, a fost cel care a luptat din toate forțele primite de la Cel de Sus, cel care a fost declarat erou, cel ce și-a iubit țara la infinit și cel care a luptat în folosul României cu armele dreptății. El a fost unul dintre cei mai de seamă oameni ai politicii, poate cel mai corect dintre toți. El nu a aspirat niciodată spre faimă, spre avere, spre măreție! Născut printre plaiurile românești, acest mare om politic a moștenit simplitatea și modestia oamenilor români de pe pământul strămoșesc.

Au trecut 14 ani de când sufletul său a fost ridicat la cer și primit printre în-

geri, printre alte suflete pure, sincere și nuanțate de dragoste. Acolo sperăm că și-a găsit liniștea și pacea de care sigur avea nevoie după atâția ani în care s-a zbatut pentru România, deoarece a iubit-o.

În mintea mea și în judecata mea proprie, eu consider că țara noastră are nevoie mare de un asemenea model, un exemplu demn de urmat pentru tinerii politicieni ce au puterea de a începe noi drumuri cu o inițiativă dreaptă și sinceră, la fel ca cea a lui Corneliu Coposu. În fața ochilor noștri se arată noua generație tânără, cu alte concepții decât cele ale politicienilor ce se prezintă de zeci de ani cu umbra falsă a adevărului, a cinstei și a dreptății. Aceștia nu fac altceva decât să înșele oamenii neputincioși și „mici” în fața acestora.

Sincer m-am săturat să văd zi de zi cum suntem înșelați, purtați de valuri cum vor aceștia, deoarece nu par să aibă sinceritatea în inimi și din această cauză nu acționează și nu se străduiesc prea mult să ne ofere un trai mai bun. Pentru politicienii în vârstă, din ziua de azi, faima, măreția și banii sunt pe primul loc. Pe al doilea, al treilea, sau al patrulea loc ne aflăm noi, românii.

O nouă generație tânără, cu concepții noi și cu sinceritate în inimi, alături de corectitudine și modestie, la fel ca cea a lui Corneliu Coposu, ar putea schimba această țară într-una mai bună, mai prosperă, conturată prin adevăr și dreptate.

Chiar dacă au trecut ani de zile de la dispariția sa, niciodată nu este prea târziu pentru nimeni să se întoarcă în timp și să privească în spatele acestui mare om politic, Corneliu Coposu. Niciodată nu este prea târziu ca țara noastră, România, să fie primită în mâinile dreptății, de suflete sincere, ca cele ale tinerilor români politicieni ce chiar își doresc să schimbe această țară, cel puțin majoritatea lor. Spun asta pentru că se

poate vedea în ochii lor o licărire suavă ce dorește din toată puterea să iasă la suprafață și să se facă văzută prin flacăra adevărului și a iubirii sincere față de țara în care s-au născut, țara România! Aceștia își pot condimenta calitățile nu-

mai dacă îl vor lua drept exemplu pe cel mai mare om politic român care a trăit vreodată printre plaiurile strămoșești, Corneliu Coposu, schimbând țara din minciună în adevăr!

Andreea POP

Are o țară nevoie de lideri puternici?

Se pare că între Konrad Adenauer și Corneliu Coposu sunt foarte multe asemănări, însă ce mai importantă asemănare dintre ei ar fi lupta lor împotriva regimurilor totalitare (regimul nazist respectiv cel comunist). Ambii, mari politicieni cu dorința arzătoare de a-și feri țările de nedreptate și foști deținuți ai lagărelor de concentrare: în anul 1944, Konrad Adenauer a fost arestat sub acuzația de complot împotriva regimului nazist, iar în anul 1956, lui Corneliu Coposu i se intentează un proces de înaltă trădare și este condamnat conform practicilor comuniste la muncă zilnică pe viață pentru „*înlaltă trădare a clasei muncitoare și crimă contra reformelor sociale*”.

Konrad Hermann Joseph Adenauer este în primul rând artizanul miracolului economic al Germaniei de Vest de după cel de-al Doilea Război Mondial. Ceea ce e remarcabil la acest om este faptul că a fost numit în funcția de cancelar la frumoasa vârstă de 73 de ani, primul cancelar ales după cel de-al Doilea Război Mondial. A părăsit poziția la 87 de ani. Înainte de a fi prim-ministru, a fost primar al orașului Koln în perioada 1917-1933 și președinte al Consiliului de Stat Prusac. A reușit apropierea țării sale de Franța, punând alături de Charles de Gaulle bazele alianței franco-germane, care a constituit nucleul Uniunii Europene, uniune la care, datorită acțiunilor lui Corneliu Coposu se integrează și România. Este considerat ca fiind unul din „părinții Europei”, alături de Charles de Gaulle, Robert Schuman (ministrul de externe al Fran-

ței), Alcide de Gasperi (ministrul de externe al Italiei) și Jean Monnet (autorul planului unificării industriilor vest-europene, plan pus în practică de poliției enumerate anterior). În timpul mandatului său, Germania a fost recunoscută drept stat suveran și admisă în NATO - 1955. Și-a dat demisia din funcția de cancelar federal la data de 15 octombrie 1963, făcând loc lui Ludwig Erhard, un politician creștin-democrat mai tânăr, în fotoliul de cancelar dar a continuat să fie activ politic. Adenauer a devenit celebru și prin marea sa afirmație: «*Toți trăim sub același cer, dar nu toți avem același orizont*”.

Corneliu Coposu și-a început viața politică în anul 1937 când a activat ca secretar personal al lui Iuliu Maniu, pe care l-a însoțit în toate misiunile sale politice. În 1940 a primit funcția secretar politic al lui Iuliu Maniu, iar în 1945 a devenit președinte al filialei PNTȚ Sălaj. La revenirea din exil reînființează Partidul Național Țărănesc sub titulatura Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat, al cărui președinte va fi până la moarte. Este unul din inițiatorii Convenției Democratice Române, alianță de partide creată în 1992 cu scopul de a contracara guvernarea de stânga a lui Ion Iliescu.

În mai 1995 a fost numit Ofițer al Legiunii de Onoare, cea mai înaltă distincție acordată de Republica Franceză cetățenilor străini. Pe 6 octombrie 1995 a avut loc la sediul Ambasadei Franței la București ceremonia înmânării înaltei distincții.

Probabil că cei doi, Konrad Adenauer

și Corneliu Coposu, sunt printre puținele persoane politice care au demonstrat dăruirea patriei lor până în ultimul moment al vieții și cărora ar trebui să li se urmeze exemplul, deoarece, cel puțin țara noastră are nevoie de lideri politici puternici, asemenea celor doi mari seniori.

La 14 ani de la dispariția sa, mai poate Corneliu Coposu să constituie un reper (model) pentru generația tânără?

Ce fel de cuvinte am putea aduce la adresa lui Corneliu Coposu în afară de cele de laudă, mulțumire, devotament și stimă pentru tot ceea ce a făcut ca nouă, conaționalilor săi și patriei sale să ne fie bine și să trăim mai liniștiți într-un regim sigur și democrat ?

Corneliu Coposu este exemplul cel mai potrivit de urmat în viață, deoarece până și el a demonstrat că orice este posibil în viață și că întotdeauna e bine să aspiri la ce este mai bun pentru tine și pentru aproapele tău. A dat dovadă de un prieten devotat, în ciuda faptului că a fost judecat greșit de mai multe ori aducându-i-se acuzații false și un adevărat om politic dedicat țării .

Se spune că fiecare om în viață trebuie «să-și urce propriul Everest»; se pare că domnul Corneliu Coposu nu a ezitat nici o secundă să-l urce pe al său ... a

Are o țară nevoie de lideri puternici?

Opinia mea este ca orice țară trebuie să fie binecuvântată cu oameni precum Corneliu Coposu și Konrad Adenauer, deoarece acești oameni sunt cei mai prețioși aștri cerești cu care o țară poate să se mândrească.

Precum Coposu, Konrad Adenauer a îmbrățișat politica, fiind jurist, adversar al național-socialismului, primar gene-

continuat să-l urce în ciuda „furtunilor” pe care a fost nevoit să le înfrunte cu calm practicând „un sport extrem” la vârstă înaintată.

În viziunea mea, Corneliu Coposu este singurul om politic cunoscut cu sentimente sincere, care nu s-a gândit la prestigiul lui când a încercat să-și apere țara, ieșind cu fruntea sus din ghearele și gurile însetate de cruditate ale comunismului, continuându-și cariera politică... este înfăptuitorul unei Noi Românie, o Românie, în care datorită actelor sale de patriotism, noi nu mai îndurăm cruzimea și strictetea cu care au fost tratați părinții și bunicii noștri.

Mi-ar fi greu să spun că Seniorul nu mai există, deoarece el n-a murit, el a plecat doar într-o călătorie undeva departe lăsându-ne ca moștenire marea sa avere: IUBIREA ȘI LUPTA PENTRU DREPTATE și în special pentru ROMÂNIA. Pentru aceasta îi mulțumesc pentru tot ceea ce a făcut pentru noi dorind să știe că amintirea sa va rămâne tipărită în mintea și sufletul meu nu 14 ani sau 30, ci pentru totdeauna ... amintirea unui unu trimis al lui Dumnezeu pe Pământ care acum locuiește pe o stea ce luminează cu gingășie din orizontul îndepărtat și că sunt mândră că sunt din același județ cu un sălăjean în memoria căruia merită cu adevărat să-ți scoți pălăria.

Cătălina Iulia PETRUȘ-POP

ral al Kölnului și cancelar al Republicii Federeale Germania, primul după cel De-al Doilea Război Mondial. Corneliu Coposu a fost președinte al Partidului Național Țărănesc Creștin-Democrat(1990 - 1995), senator, lider al opoziției din România postcomunistă.

Deși sunt doi oameni care provin din țări diferite, de pe meleaguri înde-

părtate, din ținuturi cu tradiții specifice fiecăruia în parte, acești oameni sunt ca două picături de apă, acest pur adevăr ilustrând faptele lor pline de vitejie și iubire nemărginită ce o posedă acești doi îngeri față de patria lor. Ei aveau un țel comun, duceau o luptă continuă împotriva a două regime nedemocratice, acestea fiind regimul nazist instaurat în Germania și regimul comunist instaurat în România.

Acești eroi au fost deținuți sub aceste regimuri, deoarece au fost printre puținii oameni care au avut curajul să spună nu, să se opună comunismului și nazismului și să spere la o țară democratică. Datorită curajului lor neînfricat și caracterului lor puternic și solid ca piatra, ei fiind deținuți sub cele două regimuri nedemocratice, au triumfat asupra torturilor la care au fost supuși și și-au reluat activitatea de politicieni creștini-democratici.

În concluzie parerea mea este că avem nevoie de lideri puternici precum Corneliu Coposu și Konrad Adenauer, deoarece acești oameni grăiesc vorbe din adâncul sufletului și luptă din greu pentru a atinge apogeul viziunilor și a viselor sale. Deasemenea, sunt de părere că aceste raze de soare care reflectă încredere, perseverență și corectitudine nuanțează un izvor de puritate și sinceritate.

**La 14 ani de la dispariția sa,
mai poate Corneliu Coposu
să constituie
un reper (model) pentru
generația tânără?**

Corneliu Coposu este, precum Mihai Eminescu în literatura română, un luceafăr, al lumii politice ce strălucește și luminează prin puritate, drepta-

te și moralitate, virtuți pe care acestea le-a deținut încă din tinerețe. Coposu este modelul pur de curaj pe care îl poate urma orice persoană.

Am cerut opinii despre acest înger și am aflat că oamenii i-au cunoscut adevărata valoare, l-au admirat și l-au iubit datorită aerului său angelic, reflectat de faptele sale care nu includeau nici o fărâmă de egoism. Însă nu toți au știut câte sacrificii a făcut Corneliu Coposu pe parcursul vieții sale. După ce a fost închis pe nedrept, pentru că a avut curajul să se opună regimului comunist, unii oameni l-au privi cu alți ochi, crezând că a fost un om corupt.

Corneliu Coposu este un simbol al rezistenței anticomuniste, un bun creștin și un reper moral în conștiința neamului românesc.

Acest om nu poate fi descris în cuvinte, deoarece nici un cuvânt nu îi nuanțează marea sa ființă scaldată în virtuțile cele mai alese, astfel am redactat niște versuri prin care doresc să evidențiez toată stima și respectul față de Corneliu Coposu, un om de la care am învățatcă, dacă aspiri la un lucru anume, trebuie să lupți din greu pentru a-ți atinge apogeul visurilor tale.

Cu chipul blând și ochi senini
Cu vorba dulce și curată,
A fost model pentru creștini
Model pentru lumea toată.

Cu al său har și modestie
Cu care-a fost el înzestrat
Nume scaldat în armonie
Un om binecuvântat.

El prin curaj și prin iubire
Drumul în viață și-a croit
Și a ramas în amintire
Un om ce este preaiubit!

Are o țară nevoie de lideri puternici?

Da, țara are nevoie de oameni politici puternici precum Corneliu Coposu și Konrad Adenauer. Acești doi oameni politici pot fi luați ca simboluri ale patriotismului. Ambii au luptat împotriva regimurilor politice nedemocratice.

Konrad Adenauer a fost dușman declarat nazismului german, iar Corneliu Coposu a luptat împotriva regimului comunist. Ambii au fost închiși și acuzați pe nedrept, dar au sperat că mărețele lor planuri vor reuși.

Konrad Adenauer a reușit imposibilul, pot spune. El a condus munca de reconstituire a creștin-democrației germane. În 1949, deși avea o vârstă înaintată (73 ani), a fost ales cancelar al Republicii Federale Germane.

Apoi a reușit apropierea cu Franța, și astfel, alianța franco-germană constituie nucleul Uniunii Europene.

Astfel, Adenauer Konrad a fost unul dintre oamenii puternici de care avea nevoie o țară pentru a fi puternică.

Corneliu Coposu a călcat pe urmele lui Konrad Adenauer, doar că el a luptat în România, și împotriva comunismului. Chiar și închis și chinuit, a sperat că va reuși în ceea ce și-a propus: să aducă un regim democratic în România. După multe acțiuni făcute de el în acest scop, a reușit să trăiască zilele în care putea spune că comunismul a fost doar un coșmar care a trecut.

Corneliu Coposu și Konrad Adenauer sunt doi oameni puternici, a căror destine a fost scăparea țării lor de sub puterea național-socialismului.

De astfel de oameni are nevoie o țară.

La 14 ani de la dispariția sa, mai poate Corneliu Coposu să constituie un reper (model) pentru generația tânără?

Chiar și după 14 ani de la dispariția sa, Corneliu Coposu poate să constituie un mod pentru generația tânără.

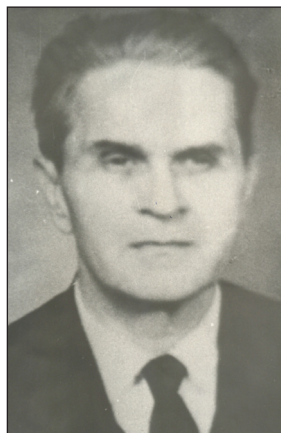
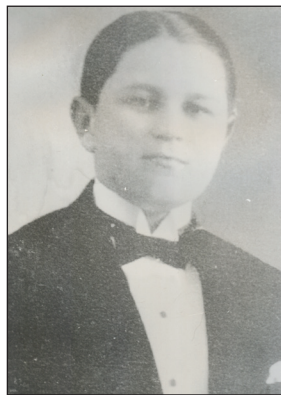
Tinerii ar trebui să-l aleagă drept model deoarece, în sufletul marelui om politic, patriotismul a atins apogeul. Toți tinerii dacă ar fi măcar pe sfert la fel de patrioți, țara ar fi un loc mult mai bun. Generația tânără ar trebui să-și iubească compatrioții precum Corneliu Coposu. Acesta nu s-a gândit nici o clipă la binele lui, ci la binele țării și a compatrioților. Astfel de oameni ne trebuie nouă astăzi, zi în care țara, asemeni unei corăbii, trece printr-o furtună și încet încet se scufundă.

În concluzie, Corneliu Coposu e o amintire vie, nucleul patriotismului Românii, și el este unul dintre cele mai bune modele după care ne putem ghida astăzi.

Daniel Cornel BARNA

CUPRINS

Concursul „Corneliu Coposu în istorie” un proiect educațional de excepție (Marin Pop)

Profesor Mona Pănican, directoarea școlii Corneliu Coposu din Zalău

Profesor Ghiță Bancea, școala Corneliu Coposu din Zalău

I. PREMIANȚII SĂLĂJENI AI EDIȚIEI I

Georgiana Serena DÎRJAN, Corneliu Coposu-un model, o stea mereu luminoasă

Lorena MOȘ, A fost, este, și va fi mereu cu noi

II. ELEVII SĂLĂJENI PARTICIPANȚI LA EDIȚIA A II-A

Cătălina HOLHOȘ

Dan-Alexandru BĂLTAN

Andreea POP

Cătălina Iulia PETRUȘ-POP

Oana BONȚE

Daniel Cornel BARNĂ

